

Alykes

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIX. évfolyam, 2. szám, 2025. január 10.

Néha lefekszem idegenekkel, hogy emlékezzem, milyen az ízed. Rám fér az emlékeztető. Kisétálok a tengerpartra: a koromsötétben két haláshajó lámpája imbolyog, ilyen messziről is látni, hogyan hánykolódnak odakint a hullámverésben. Reggel azt mondják a férfiak, ma ki se kellett volna hajózniuk, nem fogtak szinte semmit. Egyszer én is voltam egy ilyen éjszakai halászaton, és eldöntöttem, hogy semmi az élet. Egy óriás mellkasa emelkedik és ereszkedik odakint: bordái sötétkék lepellel letakarva.

Már második napja keresik az öregasszonyt. Nem nevezhetjük szorgosnak a rend őreit, senkinek se hiányzik a rossz hír, amúgy is alig jöttek nyaralók. A boltosok egymásra néznek, és hang nélkül rugdossák arrébb a kirakattól a borjú nagyságú, zsemleszínű kutyákat, a férfiak pedig csak pergetik az olvasójukat a bal kezükben.